

ΔΟΥΤ
 ΤΧΟΥ
 ΓΕΛ ΟΕ
 ΡΡ ΡΡΙΟΞ
 ΕΜΑΣΤΩΝΙ
 ΟΥΞ
 ΛΑΤΑ
 ΘΝ
 ΑΛΕΥΙΟ
 ΑΙΟΥΙ
 Ρ ΣΑΓΓΕΛΗΟΕΝ
 ΕΥΑΝΔΥΕΧΕΙ
 ΑΡΡΟΝΓΗΔΑΛΙΑ
 ΚΑΙΜΑΚΙΔΑΣ ΟΝ ΥΞ
 ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΝ
 ΜΕΓΑΝΚΕΡΑΙ ΜΕΓΑ
 ΑΝΔΕΚΡΕΑ Σ Ν
 ΠΟΙΣΜΑΤ ΙΣ ΟΝ
 ΣΠΕΙΑΥΡΟΒΗΜΑ
 ΑΤΑΒΛΗΜΑ
 ΑΡ ΡΡΥΜΑΤΑΛΕ
 ΑΡ ΡΡΥ ΑΤΑΤΡΙ
 ΣΧΟΙΝΙΑΑΙΚΥΡΑΣ
 ΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΑΓΝΟΑΙΙΟ ΕΡΓ
 ΤΡΙΗΡ ΧΟΙ
 ΔΙΟΦΑΝΤΟΣΔΑΛΙΕ
 ΔΙΟΠΕΙΟΝ ΣΣΦΗΤΤΙ
 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝΑΠΗΝ
 ΕΝΚΑΝΠΕΡΙΑΛΙΚΗ
 ΑΤΑΝΑ ΣΠΕΙΟΗΣΔΙ
 ΟΠΕΙΟΟ ΣΣΦΗΤΤΙΟ
 ΔΙΟΓΝΗΤΟΣΔΙΟΔΟ
 ΥΕΥ ΡΟΣΝΕΡΡ
 ΕΙ ΑΗΤΑ ΣΕΙΙ
 ΚΙΛΛΙΑ ΔΟΥΑΡΕΑΝ
 ΤΑΣΒΛΕ ΤΥΡΟΝΦΥΛ
 ΕΙΔΟΥΤΕΙΟΡΑΣΙΟΝΦΙ
 ΑΥ ΔΟΝΕΣ ΚΙΟΥΕΚ
 ΚΕΡ ΜΕΝΑΝΤΙΦΑΝ
 ΤΑΡΑ ΚΥΔΑΦΗΛΟ
 ΦΙΣΟΖ ΚΥΣΙΟ
 ΦΡΕΑΡΡΙ
 ΠΟΙ ΑΡΙΣΤΟ ΘΕΛΕ
 ΧΣΙ ΑΔΙΙ ΣΙΝ
 ΑΣΙ Ρ
 ΑΗΙΣΙ
 ΑΣΔΙΟΠΕΙΟ
 ΑΝΤΟΝΑΛΛΑΙ
 ΡΟΝΟΜΟΣ
 ΑΝΤΡΙΗΡ
 ΕΝ ΠΛΑΙΓ
 ΑΛΧΟΥ
 ΙΤΗΝΔΗ
 ΑΓΝΟΔΗ
 ΑΤΑΝΕΥΛ
 ΡΟΝΤΙΜΗ
 ΗΗ ΠΗΔΑ
 ΚΑΜΑ
 ΑΗΣΠ/
 ΤΙΜΗ
 ΣΔΠΗ
 ΤΙΜΗ
 ΑΙΔΙΑ
 ΔΓΗΗ
 ΤΑΡ

Υ ΚΥΕΙΙ
 ΜΗΝ ΜΟΘΟ
 ΗΝ ΜΟΗΗ
 ΜΗΝ ΜΟΗΗ

ΜΟΝΟΝ
 ΚΡΑΤΗΜ
 ΑΡΤΕΜΙΩΝ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 ΑΡΧΕΛΛΑΟΣ Σ
 ΗΛΙΟΥ ΣΣΗΝΣΕ
 ΚΑΡΑΙΟΣ
 ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
 ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ
 ΣΑΤΥΡΟΣ
 ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ
 ΟΛΥΜΠΙΟΥ
 ΕΥΑΝΔΡΟΣ
 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ΣΑΛΛ
 ΠΟΥΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΙ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΙΙ
 ΕΥΑΝΔΡΟΣ
 ΑΡΓΕΙΟΣΔΙΙΣ
 ΑΙΡΙΠΤΟΣ
 ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ
 ΔΙΩΝΔΙΙΣ

ΔΗ ΧΧΗ
 ΕΦΑΛΑΙΟΝ
 ΤΟΝΙΑ Δ
 ΣΥΛΤΑΝΚ
 ΑΧΣΧΙΟΧΟΣΚ
 Η

Δ Ν
 Ε
 ΕΔΟΧΣ
 ΝΕΥΕΝ
 ΤΥΚΤ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Ἐν τῷ παρενθέντῳ πίνακι ἀποδίδονται πανομοιό-
τύπως καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὁ ἔχουσιν ὕψους καὶ
πλάτους τρεῖς ἐνεπίγραφοι λίθοι.

Ὁ πρῶτος, ὁ ἐπὶ δεξιᾷ τῷ ὄρωντι ἀνωτάτῳ τε-
θεὶς ὑπ' ἀρ. 1 εἶναι τμήμα στήλης Πεντελησίας,
πάχους 0,14, εὑρεθὲν ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τοῦ 1884
ἐν τινὶ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀττάλου
στοᾶς, ἀγορασθεῖσα χάριν τῶν ἀνασκαφῶν. Ἀπό-
κειται δὲ παρὰ τῆ Γενικῆ ἐφορίᾳ τῶν ἀρχαιοτήτων.

Διεσώθη ἐν αὐτῷ μέρος μικρὸν τῆς στήλης ἐκεί-
νης ἢ τῶν στηλῶν, ἐφ' ὧν ποτε ἀνεγράφησαν τὰ
δημιόπρατα τῶν ἐν ἔτει 415 πρὸ Χρ. καταδικα-
σθέντων Ἑρμοκοπιδῶν, ὧν στηλῶν τεμάχια τέσ-
σαρα, δημοσιευθέντα πρὸ ἐτῶν τινῶν ἐν διαφόροις
περιοδικοῖς, ἴδε συνηγμένα ἐν C. I. A. I, ἀρ. 274-
277 (πρὸς βλ. καὶ Supplem. vol. IV, fasc. I, p. 35),
ἐν δὲ πέμπτον ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν Ἀθηναίου τόμῳ
ζ'. σελ. 205 κ. ἐξ. συμπεριελήφθη δὲ καὶ τοῦτο
σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ εὐχρηστῷ βιβλίῳ τοῦ W. Dil-
tenberger, τῷ ἐπιγεγραμμένῳ Sylloge inscriptionum
græcarum ἐν σελ. 72-77.

Τὸ παρὸν ἕκτον τεμάχιον, περιέργως πάνυ, κατὰ
τὰς ὀλίγας ἅς παρέχει φράσεις πρὸς οὐδὲν τῶν προ-
δημοσιευθέντων ἐντελῶς ὁμοιάζει. Λέγει αὐτὸ

Δ Δ Ϝ Ϝ Χ Χ Η
κ)εφάλαιον
ἐ)πόνια Δ
σύμπαν κε(φ)άλαιον
δ Ἀχ[χ]ιόχο Σκ(α)μβονίδο

Η

ἔχει δηλ. ὄχι, ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις τεμαχίοις ἀναγι-
νώσκωμεν σὺν ἐπορίοις, ἀλλὰ ἐπόνια ὄχι κεφά-
λαιον σύμπαν, ἀλλὰ σύμπαν κεφάλαιον ὄχι
Ἀχσιόχο τῷ Ἀλκιβιάδῳ Σκαμβονίδῳ, ἀλλὰ Ἀχ-
σιόχο Σκαμβονίδῳ. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες δὲν ἦσαν,
ὡς φαίνεται, ἀκριβεῖς τηρηταὶ τυπικῶν φράσεων,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1885.

ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι, ἐξ οὗ ἰδιώματος αὐτῶν καταν-
τῶσι δυσερμηνευτότερα πολλὰ ἔγγραφα τῶν ὅσα
κολοβὰ εἰς ἡμᾶς περιήλθαν. Ἐν τούτῳ τῷ τεμαχίῳ
παρατηρηθῆτω καὶ τὸ ἐσφαλμένως περιττεῦον δεύ-
τερον χι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἀξιόχου. Τοῦ ἀνδρὸς
τούτου (ἐξαδέλφου τοῦ πάνυ Ἀλκιβιάδου) ὡς μη-
νυθέντος ὅτι ἐποίει μυστήρια τότε, μνημονεύει ὁ
Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων λόγῳ § 16,
καθὼς μνημονεύει καὶ τῶν ἄλλων, ὅσους ἕως τῶρα
ἀνέδειξαν ἀναγεγραμμένους οἱ ἀνωτέρω εἰρημένοι
πέντε λίθοι.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο δὲν δύναμαι εἰς
οὐδὲν τῶν προεκδομένων νὰ προσκολλήσω, οὔτε τι
ἄλλο ἐξηγητικὸν περὶ αὐτοῦ φαίνεται ἀναγκαῖον νὰ
ῤηθῆ μετὰ τὰ παρὰ τῶν προτέρων ἐκδοτῶν τῶν
ὁμοίων λίθων εἰρημένα, θέλω ἐδῶ νὰ ἐξενέγκω
μῖαν μου εἰκασίαν περὶ μιᾶς φράσεως, ἣτις ἀνα-
γνωσθεῖσα τρεῖς ἐν τοῖς προεκδομένοις λίθοις δὲν
ἐξηγήθη, καθ' ὅσον ἠξέυρω, ἕως τῶρα παρ' οὐ-
δενός. Εἶναι αὕτη τῶν περὶ ἀμφότερα. Εἰκάζω
λοιπὸν, ὅτι προηγουμένη αὕτη ὀνομάτων κυρίων
κατὰ γενικὴν πτώσιν τῶν καταδικασθέντων ἀν-
δρῶν, ὧν ἐπράθη ἡ οὐσία, σημαίνει τοὺς περὶ
ἀμφότερα, τὴν τε περικοπὴν δηλ. τῶν Ἑρμῶν καὶ
τὴν ποίησιν τῶν μυστηρίων, ἐξαμαρτόντας (ἢ, ὅπερ
ὀλιγώτερον ἀρμόζει συντακτικῶς, μνηυθέντας ἢ
καταγνωσθέντας). Καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ τ' συγ-
γραφῇ καὶ ὁ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων
λόγῳ πλεονάκις καὶ ἀκριβῶς διαστέλλουσι τὰ δύο
ἐγκλήματα καὶ τοὺς δράστας αὐτῶν ἂν καὶ ὁμο-
λογῶ, ὅτι τὴν λέξιν ἀμφότερα ζητήσας δὲν εὔρον
παρ' αὐτοῖς, ἔνθα περὶ τούτων ἀφηγοῦνται, οὔτε δὲ
παρὰ Διοδώρῳ (βιβλ. ιγ . 2 . 5.) ἢ τῷ Πλουτάρχῳ
(ἐν βίῳ Ἀλκιβιάδου 19-22). Ἄλλ' ὅμως ἔστω μοι
αὕτη ἡ εἰκασία ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένη. Ἴσως, καὶ
ἂν ἀτυχήσῃ, παρακεντήσῃ ἄλλον τινὰ εἰς ζήτησιν
καὶ εὔρεσιν καλλίονος ἐρμηνείας.

Παρεμβληθῆτω ὡδε ἐξυλογραφημένον καὶ τὸ

ἑξῆς τεμάχιον λίθου πεντελησίου ὕψους 0,105, πάχους 0,058, πλάτους 0,085, εὐρεθὲν πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαῖς καὶ σωζόμενον νῦν αὐτόθι.

Ἄς μὴ παραμελῶνται καὶ τὰ « περισσεύματα τῶν κλασμάτων ». Ἄς παρατηρηθῇ δέ, ὅτι τὸ παρὸν τεμάχιον ἀριθμητικὰ μόνον ψηφία περιλαμβάνον δημοσίας τινός, ὑποθέτω, ἀναγραφῆς, εἶναι ὅμοιον τῷ ἐν C. I. A., I, ἀρ. 545 ἐκδοθέντι, ἔτι καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐγκεχαραγμένας ὀριζοντεῖους γραμμὰς. Ἄλλ' ἐκεῖνο πάντοθεν κολοβόν, ἐν τούτῳ δὲ σώζεται ἡ ἄκρὰ τοῦ λίθου, ἀφ' ἧς ἄρχονται οἱ ἐξ στίχοι.

Ὁ δὲ δεῦτερος λίθος, ὁ ἐν τῷ παρενθέντῳ πίνακι ἀπεικασμένος ὑπὸ τὸν πρῶτον πρὸς δεξιὰ τῶ ὀρώντι καὶ ὑπ' ἀρ. 2, εἶναι τμήμα γωνιαῖον στήλης Πεντελησίας, πάχους 0,08. Εὐρεθεὶς ἐν τῇ κάτω πόλει παρὰ τὸ λεγόμενον « Βρυσάκι » ἠγοράσθη τῇ 30 Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Τὰ ὀλίγα γράμματά του ἐμφαίνουσιν ἀρχὴν ψηφίσματος, ἀλλ' εἶναι δυσκολοσυμπλήρωτα, μάλιστα δ' ὁ πρῶτος καὶ ὁ τρίτος στίχος οὐχ ἤττον δὲ καὶ ὁ ἕκτος, ὥστε δὲν ὠφελεῖ ἢ εἰς μικρὰ γράμματα μεταγραφῆ μετὰ ἐλαχίστης καὶ ἀμφιβόλου συμπληρώσεως τυπικῶν φράσεων· ὅμως δὲ κατ' ἔθος κοινὸν δίδομεν αὐτήν.

Δω(ρ;

Θ (ε ο ι .

Ε

5 Ἐδοχ(εν τῆι βολεῖ καὶ τῶι δέμοι· ἰς ἐπρυτά-
νευεν, (. ἐγραμμάτευεν, ἐπεστάτ-
ε), Εὐκτ(έμον; ἔρχεν

Οὐκ ὀλίγα ψηφίσματα ἔχουσιν ὡς ἀνωτάτους στίχους τὸ θεοὶ τὸν ἄνδρα ἢ τὴν πόλιν περὶ ὧν τὸ ψηφισμα, ἐνίοτε καὶ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τοῦ ψηφίσματος, οἷον προξενία, συμμαχία, ἀλλὰ ἐγράφοντο ταῦτα κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ κατὰ διάφορον ἀκολουθίαν, ὥστ' ἐνταῦθα, κατ' ἐμὲ, οὐδὲν ἀσφαλὲς δυναμέθην νὰ εἰκάσωμεν. Ἐν τῷ 7'. στίχῳ ἔθεσα τὸν Εὐκτῆμονα, ἄρχοντα ἐπώνυμον τοῦ ἔτους 408 πρὸ Χρ. αὐθαιρέτως μὲν πως, ἀλλ' οὐχ ἤκιστα διὰ τὸ ὠμέγα τὸ ἐν τῷ α'. στίχῳ ἐμφανιζόμενον, ἐνῶ ἐν στίχῳ δ'. κείται τὸ ἔδοχσει, ὑπολαβὼν δηλ. ὅτι ἐγένετο τοῦτο (ὡς ἔχομεν παραδείγματα) κατὰ πρόληψιν χρήσεως τοῦ μετ' οὐ πολὺ ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος τῷ 403 εἰσαχθέντος καὶ ἐπισήμως Ἰωνικοῦ ἀλφάβητου.

Ὁ δὲ τρίτος λίθος, οὗ ἀπεικονίσθησαν ἐν τῷ πίνακι αἱ τρεῖς ἐπιγεγραμμέναι πλευραὶ ὑπ' ἀρ. 3, 3α, 3β, τοῦ μὲν εὐρέθῃ ἀγνωστον, ἀλλὰ πάντως ἐν Πειραιεῖ ἢ ἐν Ἀθήναις, ἠγοράσθη δ' ἐξ ἐργαστηρίου ἀρχαιοπωλικῆς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα. Εἶναι ὕμῃτιος, ὑπέστη μεγάλας βλάβας ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, ἀνω μὲν καὶ κάτω καὶ κατὰ τὴν ἐτέραν πλευρὰν τὴν τοῦ πάχους ἀποθραυσθεῖς, κατὰ τὴν ἄλλην δὲ μετασχηματισθεῖς ἀρχιτεκτονικῶς, ἐπικρουσθεῖς δὲ ἐν μέρει τὴν κυρίαν αὐτοῦ καὶ παλαιάτατα ἐπιγεγραμμένην ἐπιφάνειαν, ὕστερον δὲ πάντων τούτων δεχθεῖς νεωτέρας ἄλλας ἐπιγραφάς, (κύρια ὀνόματα) ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰργασμένης στενῆς πλευρᾶς ὀλίγα, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ πίνακι, πολλὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου τῇ κυρίᾳ καὶ πλατυτέρας ἐπιφανείας, καὶ ταῦτα κατὰ διαφόρους διευθύνσεις καὶ ἐπαλλήλως ἐνιαχοῦ καὶ ἐν βαθυτέραις αὐθεκάστως χώραις σχήματος τετραγωνικοῦ ἢ ταινωδούς, ἐν δὲ ὄνομα καὶ κιονηδὸν ἐγκεχαραγμένον, ἄλλο δὲ ἀντίστροφα καὶ συμπλεκόμενον μετὰ τοῦ καταντικρύτου.

Ἡ κυρία ἐπιφάνεια θὰ εἶχέ ποτε τρεῖς τοῦλάχιστον σελίδας γραμμάτων (στήλας ὡς λέγομεν τὴν σήμερον), ἐσώθη δὲ μόνον ἡ μεσαία αὐτῶν εἰς στίχους 73 ἢ 74, ὀλίγιστα δὲ γράμματα ἐκ τῆς ἐπὶ δεξιὰ τῶ ὀρώντι σελίδος καὶ ταῦτα σποράδην ὡς ἀρχαὶ στίχων μονογράμματοι ἢ διγράμματοι τὸ πολὺ.

Ἄλλὰ καὶ οὕτω διατεθειμένη αὐτὴ ἡ ἐπιφάνεια, παρέχει ἡμῖν πολύτιμον περίλειμμα τῆς ποτὲ ἐπισήμου ἀναγραφῆς τῆς ναυτικῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως καὶ τῶν κατ' αὐτήν, ὅπως διωκοῦντο περὶ τὰ μέσα τοῦ δ'. πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Προστίθεται λοιπὸν καὶ ὁ λίθος οὗτος εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκείνους ἄλλους ὁμοίους του, τοὺς εὑρεθέντας τῷ 1834 ἐν Πειραιεὶ καὶ δημοσιευθέντας ὕστερον καὶ ἐρμηνευθέντας ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Βοιχίου ἐν ἰδίῳ συγγράμματι. Γνωστὸν δὲ ὅτι καὶ ὕστερότερα εὑρέθησαν σημαντικὰ καὶ ἐκτενῆ ἄλλα τεμάχια τῆς ἀναγραφῆς ἐκείνης ἢ τῶν ἀναγραφῶν καὶ ἐξεδόθησαν πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομέναις Mittheilungen τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος, ἐσχάτως δὲ συμπεριελήφθη τὸ σύμπαν αὐτῶν ἐν τῷ β'. μέρει τοῦ β'. τόμου τοῦ C. I. A. Ὅληα δὲ, ἀλλ' ἀξιόλογα αὐτῶν τεμάχια μετεξέδωκε μετὰ χρησίμων ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων ὁ Dittenberger ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευθείσῃ ἐπιγραφικῇ Συλλογῇ, ὅπερ ἀναφέρομεν χάριν τῆς παρ' ἡμῖν φιλολογούσης νεότητος, ἥτις βεβαίως διαπορεύεται, μελετώσα τὰς ἀρχαίας ἐπιγραφὰς ἐν μόνῳ τῷ C.I.A. τῷ παρέχοντι μὲν κριτικώτατα διαπεπονημένον τὸ κείμενόν των, ἑσπερημένῳ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν.

Τὸ σήμερον ἐκδιδόμενον νέον τεμάχιον ἂν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡγούμενον ἢ ἐπόμενον μέρους τινὸς τῶν προεκδομένων στηλῶν, δὲν κατῴρθωσα νὰ ἐξιχνιάσω. Ἐχει μὲν εἰς τὰς φράσεις καὶ τὰ πράγματα πολλὰ κοινὰ τῶν ἐν ἐκείναις, ἀλλὰ καὶ τινὰ, ὡς νομίζω, ἴδια, περὶ ὧν ὅμως δὲν κάμνω λόγον, διότι ἤθελεν ἀποβῆ μακρότερος διὰ περιοδικὸν φύλλον, οἷον τὸ ἡμέτερον.

Ἀνέγνων, καθ' ὅσον ἠδυνήθην, καὶ μεταγράψω οὕτω τὰ ἀνεγνωσμένα·

.
 . . . ΟΙ
 . . ΤΧΟΥ
 . . Ἀγγελ(ῆ)θε(ν)
 . . . Φρ(εά)ρῆιος
 5 . . . κρημαστῶν ἐ-
 σ(τ)οὺς

. ματα
 ον

 10

 παραρῥύματ)α λευκ
 α Ι..Ι
 15
 Ι
ρ.ς Ἀγγελῆθεν·
 τῶν) ξυλων ἔχει
 τ)αῖρον, πηδάλια, Σ . .
 20 κλιμακίδας, (κ)ον(το)ύς, Ι . .
 παραστάς, ἰστόν ΣΥ
 μέγαν, κεραιά(ς) μεγά- Ι . .
 τῶν δὲ κρεμ(α)σ(τῶ)ν
 ὑποζώματα, ἰστόν,
 25 τ)οπεῖα, ὑπόβλημα,
 κ)ατάβλημα,
 π)αραρῥύματα λε(υ-
 π)αραρῥύματα τρίχ-
 σχοινία, ἀ(γ)κύρας.
 30 Δημοκρατία,
 Ἀγνοδῆμο(υ) ἔργον·
 τριήρ(αρ)χοι
 Διόφαντος Ἀλαιε-
 35 Διοπίθης Σφήττι-
 διαδικασίαν ἀπήν-
 ενκαν περὶ ἀδικη-
 άτων Διοπίθης Δι-
 οπίθο(υ)ς Σφήττιο-
 40 Διόγνητος Διοδό(τ-
 Φλ)υεύς (π)ρὸς νεωρ(ί-
 ων) ἐ(πι)με)λητάς ἐπὶ
 Καλλι(δῆ)μου ἄρξαν-
 τας Βλέπυρον Φυλ-
 45 είδου Τειθράσιον, Φι-
 λόκαλον Ἐξ(η)κίου ἐκ
 Κερ(α)μέων, Ἀντιφῶν-
 τα Ἀρχ(ίνο)υ Κυδαθη- Ι
 Κη)φισοδ ουξ;ιο Λ
 . . Φρεάρῥ(ο) Γ
 50 πο(ν) Ἀριστο θελε
 δι σιν
 Διν καὶ

- . . . ας ρ . . .
 . . . τῆι (βου:)λῆι σ Ι . . .
 55 ας Διοπειθη
 . . . Διόφαντον Ἄλαι-
 κλ)ηρονόμος
 Λ Ι Ι τριηρ- Ε
 ἐν πλῶι γ-
 60 Ι Λαχου
 ἐπ)ι τήν Δη-
 μοκρατίαν) Ἄγνωδή-
 μου . . .)η; τῶν ξυλ-
 ῖνων τα)ρόν τιμῆ
 65 Ι Ι Ι: πηδά-
 λι) κλιμα-
 κιδ) α Ι Ι: π/
 τιμῆ
 Δ Ι Ι Ι
 70 τιμῆ
 Α Ι Α Ι Α
 Δ Ι Ι Ι Ι
 ρ ρ Π

Αἱ παρ' ἐμοῦ συμπληρώσεις τῶν ἔλως ἐκλιπόντων γραμμάτων θὰ ἐγίνοντο καὶ πλειότεραι καὶ ἀσφαλέστεραι, ἂν τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου σύστημα γραφῆς ἦτο τὸ στοιχηδόν, καὶ τὸ μῆκος τῶν στίχων πάντων ἀκριβῶς ἴσον, ἀλλὰ δὲν εἶναι. Ἐπειτα τινῶν λέξεων δὲν ἐχάραξεν ὁ λιθοξόος τὰς τελευταίας συλλαβὰς. Σφάλμα δὲ αὐτοῦ παρατήρησα ἐν μὲν ἐν στίχῳ 18 ἐν τῇ λέξει ξυλίνων, ἔνθα τὸ ἰῶτα ἐλησμόνησεν, ἄλλο δὲ ἐν στίχῳ 21, ἔνθα ἐχάραξε παραστίαι ἀντὶ παραστάτας. Ἐν στίχῳ 42 τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος εἶναι πιθανώτατα Καλλιδήμου, διότι διακρίνονται αἱ δύο κεκλιμένα κεραῖαι τοῦ ἕκτου γράμματος δέλτα. Καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα πρέπει ἴσως νὰ δεγθῶμεν ὡς ἀθηναῖον ἀντὶ τοῦ Καλλιμῆδους, ὅπερ νῦν φέρεται ἐν τοῖς νεωτερικοῖς καταλόγοις ὡς ἄρχοντος τοῦ ἔτους 360 πρὸ Χρ. (= Ὀλυμπ. 105, 1,) ληφθὲν ἐκ παλαιῶν βιβλίων, ἀναγνωσθὲν δὲ τρεῖς καὶ ἐν ἐπιγραφῇ τῇ ἐν C. I. A., II, 2, ἀρ. 803, σελ. 208 καὶ 212. Ὑπάρχον δὲ ὅμως παρὰ Διογένει Λαερτίῳ (2, 6, 11) ὄχι πολὺ διάφορον τὸ Καλλιδημίδης διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, βοηθεῖ εἰς παραδοχὴν τῆς νῦν ἐν τῷ λίθῳ προφανομένης γραφῆς.

Τοσαῦτα εἰπὼν περὶ τῆς ἀναγραφῆς ταύτης καταλείπω κατὰ τὸ εἶδος τὴν ἀκριβεστέραν μεταχειρίσιν τοῦ κειμένου τῆς εἰς ἐκείνους τῶν ἀρχαιολόγων, ὅσοι περὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐγγράφων πλειότερον ἠσχολήθησαν.

Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δύο ἐπιγεγραμμένων πλευρῶν τοῦ λίθου τί νὰ εἶπη τις; Ὅτι ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἀνδρῶν μόνον ὀνόματα κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν ἄνευ πατρωνυμικῶν πάντα καὶ δημοτικῶν ἢ ἐθνικῶν, (πλὴν ἐνός), φανερόν· ὅτι ἐπὶ τῶν Ῥωμαικῶν χρόνων τοῦ α' ἢ β' τῶν μετὰ Χριστὸν αἰῶνων ἐχάραχθησαν, ὡσαύτως· ἀλλὰ πρὸς τίνα σκοπὸν; Ἴσως ὁ λίθος, ἀφοῦ τῷ χρόνῳ ἔπεσαν εἰς ἀχρησίαν αἱ τῶν νεωρίων στῆλαι καὶ κατεβλήθησαν, ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ γράψωσιν ἐπ' αὐτοῦ ἐν Πειραιεὶ εὐσεβεῖς τινὲς λατρευταὶ τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος, καὶ δὴ ἴσως ξένοι, τὰ ὀνόματά των πρὸς ἔνδειξιν τῆς εὐχαριστίας των, ἅτε εὐπλοήσαντες ἢ ἄλλο τι καλὸν παρὰ τοῦ θεοῦ παθόντες. Εἰς τοῦτο τὸ εἶκασμα ἦλθα παρατηρήσας εἰς τρία μὲν μέρη μετὰ τὸ κύριον ὄνομα ἀμέσως τὸ Δ Ι Ι, εἰς ἄλλα δὲ δύο τὸ Δ Ι Ι Σ. Ἀλλὰ δὲν ἦτο τοῦτο τὸ πρῶτόν μου εἰς ἐρμηνεῖαν τεινον ἐκφρόντισμα· ἄλλο τι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῇ διανοίᾳ μου ἔτρεφον, πολὺ ἀπλοῦν καὶ χυδαῖον, ἂν θέλῃ τις, ἀλλ' ὄχι καὶ ἔλως ἀπίθανον· τὸ νὰ ἐχάραχθησαν ταῦτα τὰ ὀνόματα παρὰ μαθητοῦ λιθοκόπου πρὸς ἀσκήσιν ἐν τῇ τέχνῃ. Καὶ δὴ ἐνεθυμούμην, ὅτι εἶδά ποτε ἐδῶ ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον τινὰ λίθον, ἀλλὰ πολὺ αὐτὸν ἀναζητήσας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πρὸς ἀντιπαραβολήν, δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἐπανεύρω. Κατὰ τὴν ἐρμηνεῖαν ταύτην τὴν ἀπλὴν τὰ Δ Ι Ι Σ θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ ἐκληφθῶσι ὡς δηλοῦντα δώδεκα στατήρας, καὶ ταῦτα τυχόν πρὸς ἀσκήσιν ἀπλῶς κεχαραγμένα. Ταῦτα μὲν ἐγὼ τῶρα, ὅταν δὲ ποτε εὐρεθῇ ἐκεῖνος ὁ ἄλλος λίθος, δυνατόν καὶ ἄλλο τι ἐρμηνεῖμα ἀσφαλέστερον νὰ προέλθῃ εἰς μέσον.

Κρίνων περιττὸν νὰ μεταγράψω ὧδε μικροῖς γράμμασι τὰ πολλὰ ταῦτα ὀνόματα, τὸν ὑπολειπόμενόν μοι τόπον χρησιμοποιοῦ εἰς ἕκδοσιν ἄλλου λίθου.

Πρὸ ἐνός ἔτους ὀπίσω τῆς Ἀγ. Εἰρήνης, νοτιοανατολικῶς, ἔνθα καθηροῦντο οἰκίαι τινὲς δι'

ἀνοιξιν νέας ὁδοῦ, εἶδα στήλης λίθου Πεντελησιῶν
ἀνω τεμάχιον ἀκρογωνιαῖον, ὑψ. 0,27, πλάτ. 0,28,
πάχ. 0,13. Ἔσωζε μέρος ἀετώματος, ἐν ᾧ καὶ
γλυπτὸν στέφανον, ἐπὶ τῆς κυρίας δ' ἐπιφανείας,
γράμμασι τῶν πρὸ Χριστοῦ Ῥωμ. χρόνων, τὴν
ἐξῆς ἀρχὴν ψηφίσματος:

Ἐπὶ Νικοδήμου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος τρίτης
[πρυτανείας,
ἢ Ἐπιγένους Ἐπιγ(ένου Οἰναῖος ἐγραμμάτευεν . . . ὧνος
ἔκτει ἰσ(τ)αμέ(νου) . . . τῆς πρυτανείας . . .
Τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν καὶ
5 σ)υνπροέδρου(ι) Ὁ δαίνα εἰ-
πεν· ἐπειδὴ

Τὰς συμπληρώσεις ἔθεσα λαβὼν ἐκ τοῦ ψηφί-

σματος τοῦ ἐν C. I. A. II, ἀρ. 471, (παράβαλε καὶ
τὸν αὐτόθι ἀρ. 472): διότι ὁ ἄρχων Νικοδήμος
μετὰ τοῦ γραμματέως Ἐπιγένους ἐν ἐκείνῳ πρῶ-
τον ἀνεγνώσθησαν, μετ' ἄλλης ὁμοῦς ἡμέρας μη-
νός. Ἔθεσε δὲ ὁ Dumont ἐν *Fastes éponymiques
d'Athènes* τὸν Νικοδήμον εἰς τὸ ἔτος 136 πρὸ Χρι-
στοῦ· ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο πάντῃ βέβαιον.

Τὸν λίθον ὅτε εἶδα καὶ ἀντέγραψα, ἠθέλησα καὶ
νὰ τὸν ἀγοράσω ὑπὲρ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας.
ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχα, καὶ ἀγνοῶ νῦν, ποῦ κατήνη-
σεν. Ἴσως ποτὲ ἀναφανῆ που.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1885.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Πίν. 8 καὶ 9)

Ἐρρήθη καὶ ἀλλαγῶς ὅτι αἱ ἐν Ἐλευσίνι ἀνα-
σκαφαὶ εἰς εὐρήματα μάλιστα ὑπῆρξαν οὐχὶ πλού-
σιαι καὶ κατώτεραι τῶν προσδοκιῶν μας (1). Τοῦ
γλυπτικοῦ κόσμου τοῦ Ναοῦ (καὶ ἂν δὲν εἶχον
τοιούτον τὰ ἀετώματα καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ, πάντως
ὅμως θὰ ὑπῆρχον λατρείας ἀγάλματα ὅχι ὀλίγα
καὶ ἀνδριάντες πάμπολλοι) οὐδὲν σχεδὸν διεσώθη,
οὐδὲ τῶν ὑστερωτέρων χρόνων (τῶν Ῥωμαϊκῶν)
καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιχώσει τῆς αὐτῆς τοῦ
Ναοῦ εὑρομεν γλυπτὰ τινα ἔργα τῆς πρὸ Φειδίου
τέχνης, λείψανα τοῦ κόσμου τοῦ ἀρχαιοτέρου Ναοῦ
τοῦ ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων πιθανώτατα καέν-
τος· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὀλίγα καὶ κολοβά, ὡς γινώ-
σκουσιν ἤδη οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐ-
φημερίδος (2). Χαλκᾶ εὐρήματα δὲν ἔλθον εἰς φῶς
ἐν Ἐλευσίνι διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἐλάχιστα καὶ
ταῦτα μικροῦ ἢ οὐδενὸς λόγου ἄξια· δὲν εὐρέθη δὲ
μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, οὐδὲ ἐν χαλκοῦν ἀγαλ-
μάτιον (3), ἐνῶ τόσον πολλά καὶ καλὰ τοιαῦτα ἐξε-

χώσθησαν ἐν Ἀλτεῖ· καὶ ὁμοῦς ἠρευνήθησαν τὰ θε-
μέλια τοῦ Ναοῦ πανταχοῦ σχεδόν, ὅπου τὸ πρᾶγμα
ἦν δυνατόν, μέχρι τοῦ στερεοῦ ἦται βραχύδους ἐδά-
φους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ δάπεδον τοῦ Σηκοῦ τὸ
πρὸς ἀνατολάς, ὅπερ εἶχεν ἔκπαλαι ἐπιχωσθῆ χάριν
ἰσοπεδώσεως (1). Ἐξ ἀρχαιοτάτων, ὡς φαίνεται,
χρόνων ἐν πολλῇ χρήσει οὔσα ἐν Ἐλευσίνι ἡ πη-
λοπλαστικὴ ἀντικαθίστα διὰ τῶν προϊόντων τῆς
τῆς χαλκουργικῆς· καὶ τῶ ὄντι, ὡς ἤδη ἐση-
μείωσα, πῆλινα εἰδῶλια εὑρομεν ἱκανὰ τὸν ἀριθ-
μὸν καὶ θραύσματα (ἀλλὰ μόνον θραύσματα δυστυ-
χῶς καὶ οὐδὲ ἐν λόγου ἄξιον ἀκέραιον) ἀγγείων (ἐν
οἷς καὶ τινα τεμάχια πινακίδων) πάμπολλα (2).
Ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ περισωθέντα ἡμῖν εἶναι σχε-
δὸν πάντα προϊόντα τέχνης τῶν πρὸ Φειδίου χρό-
νων τὰ θραύσματα μάλιστα τῶν ἀγγείων ἀποτα-

χρήμασι τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας καὶ κατατέθη ἐν τῇ Συλλογῇ τῇ ἐν τῇ
Πολυτεχνείῳ (χαλ. ἀρ. 1005) εὑρεθὲν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν θέσει 1/2
ὧραν μακρὰν τοῦ χωρίου κειμένη ὡς ὁ πωλήσας μοι αὐτὸ χωρικὸς με-
διεθεβαίωσε.

(1) Περὶ ταύτης τῆς ἰσοπεδώσεως θὰ βηθῶσι τὰ δέοντα ἐν ταῖς
Πρακτικαῖς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους.

(2) Παράβ. Πρακτ. Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ 1883 σελ. 61.

(1) Παράβ. Πρακτ. τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ ἔτους 1883 σελ. 66.

(2) Παράβ. Ἀρχ. Ἐφμ. 1883 σελ. 93, καὶ 1884 σελ. 179 κ. ἔξ.

(3) Ἠγοράθη μόνον χαλκοῦν ἀγαμάτιον γυναικίον πρὸ ἔμοῦ